

Bijbels perspectief

Woord van de week

Handelingen 20:21

Joden en Grieken betuigden zich te bekeren tot God en te geloven in onze Here Jezus.

Toen Isaak in de vallei van Gerar kwam, laat de geschiedenis in Genesis 26:18 zien, herinnerde hij zich, ondanks dat er tientallen jaren waren voorbij gegaan, de namen van de bronnen die zijn vader Abraham had gegraven en die nadien door de Filistijnen waren dichtgestopt. Isaak groef deze dichtgestopte bronnen niet alleen weer op, maar gaf ze ook dezelfde oude namen terug.

Kennen wij nog de namen van de bronnen die onze geestelijke voorvaders hebben aangeboord en die onderhand vanuit een soortgelijke 'Filistijnen mentaliteit' zijn dichtgestopt met rommel en troep van eigen bedachte ideeën en theologieën?

Een heel belangrijke bron is de bron die in het tekstwoord van deze week aan de orde wordt gesteld door niemand minder dan Paulus, de man waarvan door sommigen wel wordt beweerd dat hij zich in Athene tegenover de Grieken en hun denkbepelden dusdanig voorzichtig zou hebben opgesteld, dat hij in de verkondiging kernzaken als bijvoorbeeld zonde en de naam van Jezus zelfs zou hebben ontweken (Hand. 17:16 e.v.) - iets wat dan ook in onze tijd navolging zou verdienen... Echter, als bij Paulus in de verkondiging, zowel aan het adres van Joden als van Grieken, iets centraal heeft gestaan, dan was het wel wat onze voorvaders 'rechtvaardiging door geloof' hebben genoemd. Hij betuigde, zegt het tekstwoord, Joden en Grieken zich te bekeren tot God en te geloven in de Here Jezus. Duidelijker en concreter kan het niet.

Vanaf de allereerste Pinksterdag werd in de verkondiging duidelijk dat de enige manier om met God in het reine te komen, was en is, dat men zich door de overtuiging van Gods Geest bewust zou worden van het zondaar zijn en dat vervolgens wordt erkend dat het offer van Christus voor verzoening nodig was en nog steeds is. Zeker, Jezus stierf uit liefde voor de mens – also lief heeft God de wereld gehad (Joh. 3:16), maar die liefde werd en wordt gekenmerkt door het gegeven dat een niet buigen bij het kruis de eeuwige dood, het eeuwig verloren zijn betekent. De God die zo van de mens houdt dat Hij Zijn enige Zoon gaf, haatte en haat de zonde dusdanig dat Zijn Zoon daarvoor in onze plaats stierf – zonde onverzoend, betekent namelijk nog altijd de dood. Jezus stierf om mij en jou, voor mij en jou, in mijn en jouw plaats. Als we dat geloven en in dankbaarheid met open handen aannemen, mag je 'gerechtvaardigd door het geloof' heten!

Het tekstwoord van deze week komt van iemand die dit als geen ander aan de lijve ervaren heeft op weg naar Damascus, Paulus (Hand. 9). Dat gebeuren, die bekering, heeft hem zo geraakt dat hij aangeeft, niets anders te weten dan Jezus Christus en dien gekruisigd! Hij had de bron van Het Leven ontdekt! Zijn hele bestaan was er opgericht die ontdekking te delen.

Hoe triest als je ziet dat er zoveel, soms volkomen onwetend maar veelal uit kwade opzet, gedaan wordt om die bron dicht te stoppen en te houden! Ken je die bron bij naam? Schaam je niet ervan te getuigen!

Gebed

Vanuit het diepst van ons hart komt U Here Jezus Christus de lof, dank en aanbidding toe voor de door U aan de mens bewezen genade. Aan het kruis bewees U de bron van het leven te zijn – Uw sterven geeft Leven. Maar dat leven is alleen toegankelijk als wij bereid zijn onszelf te verliezen aan U door te buigen bij het kruis en Uw offer in dankbaarheid aan te nemen. Het enige dat U vraagt van ons is, onszelf te verliezen door ons ik te geven om met U meegekruisigd te zijn zodat Uw leven door ons heen zichtbaar kan en gaat worden. Laat zo ons leven een getuigenis zijn van U als de enige bron, om Uws Naams wil en uit genade, amen.